

גילוי דעת הרשות להגנת פרטיות – תנאים להעברת מידע אישי מחוץ לישראל

21 באוקטובר, 2024

בהמשך לטיטוט גילוי הדעת שפרסמה הרשות להגנת הפרטיות ("הרשות") בינואר 2022 באשר לפרשנות תקנה 3 לתקנות הגנת הפרטיות (העברת מידע אל מאגרי מידע שמחוץ לגבולות המדינה), תשס"א-2001 ("התקנות"), פרסמה הרשות בימים האחרונים גילוי דעת משלים וסופי באשר לעמדת הרשות ביחס להוראות תקנה 3 לתקנות, לצורך הפעלת הסמכויות המסורות לה בחוק הגנת הפרטיות.

תקנה 3 לתקנות קובעת כי: "בהעברת מידע... יבטיח בעל מאגר המידע, בהתחייבות בכתב של מקבל המידע, כי מקבל המידע נוקט אמצעים מספיקים להבטחת פרטיותם של מי שהמידע עליהם, וכי הוא מבטיח שהמידע לא יועבר לכל אדם זולתו, בין באותה מדינה ובין במדינה אחרת."

תקנה 3 האמורה, היוותה הסדר ייחודי בישראל אשר אין לו מקבילה ברגולציית הגנת המידע של האיחוד האירופי (GDPR) או בחקיקת פרטיות מודרנית ברחבי העולם ולמעשה יצרה מחסום בהתקשרויות מסחריות הכוללות העברת מידע אישי אל מחוץ לישראל. במסגרת גילוי הדעת, הרשות מכירה בקושי הפרקטי הנובע מהוראות תקנה 3 כפשוטה ומציינת כי היא מבינה שהתקנה הינה כיום "גזרה שאין הציבור יכול לעמוד בה, ואשר אינה תואמת את ההתפתחויות הטכנולוגיות ואת מבנה יחסי הכלכלה והמסחר הבין לאומיים".

לאור זאת, על פי גילוי הדעת, האיסור בתקנה 3 לא יחול עוד ככל:

1. שניתנה לכך הסכמה בכתב של בעל המאגר שממנו הועבר המידע אל מחוץ לישראל;
2. שעצם העברת המידע לצד שלישי היתה עומדת בדרישות הדין גם אילו היתה מתבצעת בתחומי ישראל;
3. ושאלו היה המידע מועבר ישירות מישראל לצד השלישי, היו מתקיימים בהעברה זו של המידע בפני עצמה, תנאי תקנה 1 או תקנה 2 לתקנות (הקובעים מספר חלופות על בסיסן ניתן לאפשר את העברת המידע).

נציין עוד כי במסגרת גילוי הדעת הסופי, לא נכללת הדרישה שהופיעה בטיטות גילוי הדעת ואשר כללה בנוסף לתנאים לעיל, תנאי נוסף - הסכמה של נשוא המידע להעברה לצד השלישי. בכך למעשה, התקבלה עמדתנו כפי שהובאה בפני הרשות כי אין מקום להוספת תנאי זה המהווה דרישה מחמירה אשר אין לה עיגון הן בדין הישראלי והן בדיני הפרטיות המקובלים בעולם.

עוד במסגרת גילוי הדעת מבהירה הרשות כי היקף ותוכן ההתחייבות הנזכרת בתקנה 3 אינם חייבים להגיע כדי הסכם "לקיים את התנאים לאחזקת מידע ולשימוש בו החלים על מאגר מידע בישראל", כנדרש בתקנה 2(4) לתקנות, אלא זו יכולה לכלול ערובות מקובלות אחרות להבטחת פרטיותם של נושאי המידע, בשים לב להיקף המידע, רגישותו ולשאר הנסיבות הצריכות לעניין, גם אם אין זהות במדויק לדיני הגנת הפרטיות בישראל – כגון התחייבות לעמידה בדרישות ה GDPR או בחקיקה של מדינות אשר הוכרו על ידי האיחוד האירופי כבעלות מעמד תאימות Adequacy.

גילוי הדעת בעניין זה צפוי להקל באופן משמעותי על התקשרויות מסחריות אל מול גורמים אשר נמצאים מחוץ לישראל, וחברות יוכלו לבחון מחדש את האפשרות להקל על הסדרי העברת המידע אשר יש להן אל מול גורמים מחוץ לישראל, מבלי להידרש להסדרים משפטיים ומסחריים מורכבים.

נזכיר עוד בהקשר זה כי תיקון 13 לחוק הגנת הפרטיות אשר אושר זה מכבר בכנסת, ייכנס לתוקף באוגוסט 2025.
אנו מציעים לכם לבחון את תחולת התיקון על ארגונכם. צוות הגנת הפרטיות של משרד מיתר עומד לרשותכם לסייע בהתאמת הפתרון המתאים ביותר לארגונכם.

פרטי קשר

טלי יבין-סורסקי, שותפה
דיני פרטיות והגנת מידע
03-6103998
taliy@meitar.com

עדן אברהם, עו"ד
דיני פרטיות והגנת מידע
03-6144857
edena@meitar.com

למידע נוסף אודות מחלקת דיני פרטיות והגנת מידע במשרדנו, לחצו כאן.

מובהר, כי האמור לעיל הינו מידע כללי, אין בו התייחסות לנסיבות ועובדות ספציפיות ואין לראות בו משום חוות דעת ו/או ייעוץ משפטי לעניין קונקרטי.

להצטרפות לעדכוני לקוחות לחץ כאן

מיתר | עורכי דין
דרך אבא הלל סילבר 16, רמת גן, 5250608, ישראל | 03-6103100

[הסר](#) | [דוח כספאם](#)